

Երևան, 1 Մայիս, 2023

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասկութիւն պրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 31

ՎԱՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՐԱՅ

ՈՎ Տէր, քեզի ապահնեցայ, թող ամօթով չմնամ քնաւ: Արդար ես դուն, ազափէ զիս:

Ականջդ ինձի խոնարհեցուր, եւ փութա, ազափէ զիս:

Ինձի պաշտպան, ապասպանարան եղիր, իմ փրկութեանս ապասպանը:

Իմ ապահնս եւ իմ ամրոցս դուն ես. դուն ինքդ զիս առաջնորդէ եւ պաշտպանէ, որպէսզի քու անունդ փառաւորուի:

Զիս դուրս բեր որոզայթէն, գաղփուկ ինձի դէմ լարուած, որովհեքեւ դուն ես ի ապասպանս:

Քու ծեռքերուդ ես կը յանձնեմ իմ հոգիս, ով Տէր, Ասպուած ճշմարգութեան, դուն որ փրկեցիր զիս:

Դուն կապէս անոնք՝ որոնք սնուփի կուռքէր կը պաշրեն. մինչ ես ինքզինքս քեզի՝ Տիրոց վսպահած եմ:

Քու սիրով պիփի ցնծամ եւ ուրախանամ, որովհեքեւ թշուառութիւնս դեսար,

ճանչնար փառապանքներս, եւ զիս թշնամիին ծեռքը չմաքնեցիր,

այլ՝ վկանգէն զիս դուրս բերիր եւ զիս ովքի կանգնեցուցիր:

Ով Տէր, ողորմէ ինձի, որովհեքեւ նեղութեան մէջ եմ.

Վրբութենէս վրկարացան աչքերս, հոգիս եւ մարմինս:

Տառապանքէն կեանքս մաշեցաւ, փարիներս հառաջանքով անցան:

Կրած անիրաւութիւններէն՝ ալ վրաս ոյժ չմնաց. ուկորներս իսկ փուեցան:

Թշնամիներէս աւելի՝ դրացիներս կը նախապեն զիս. ծանօթներս կը վախնան ինձմէ, եւ դուրաք զիս գեսնողները խոյս կու փան ինձմէ;

Բոլորը զիս մոռցէր են, կարծես մեռած ըլլայի, կարծես փշրուած աման մը ըլլայի:

Շափերու բամբասանքը կը լսեմ, վախը ցորս կողմս պափեր է,

մարդիկ ինձի դէմ կը միաբանին, եւ կը խորիին՝ թէ ինչպէս հոգիս առնեն:

Բայց ես քեզի վսպահած եմ, Տէր, կըսէմ «Դուն ես Ասպուած»:

Ամէն վայրկեան քու ծեռքդ ի իմ կեանքս. փրկէ զիս թշնամիներէս ու զիս հալածողներէն:

Բարեհած եղիր ինձի՝ ծառայիդ հանդէպ, եւ սիրով զիս փրկէ:

Տէր, ես քեզի կը դիմեմ, թող ամօթով չմնամ. ամբարիշդները թող որ իրենք ամչնան, եւ լրութեան մաքնուած՝ իշնեն զերեզման:

Թող պապանձին բոլոր սպախօսները, որոնք անամօթ կերպով արդարին դէմ կը խօսին, արհամարհանքով եւ հպարփութեամբ:

Սակայն դուն, Տէր, ինչ մեծ բարիք կը վերապահես քու երկիւդդ ունեցողներուն,

եւ զայն կը ցուցաբերս քեզի ապահնողներուն, բոլոր մարդոց աչքին առշեւ:

Զանոնք կը պահես ներկայութեանդ հովանիին փակ, հեռո՞՝ մարդոց դաւերէն.

Քու յարկիդ փակ կը պափապարես մարդոց չար լեզուներէն:

Օրինեալ ըլլայ Տէրը, որ իր սքանչելի սէրը ցոյց փուա ինձի՝ երբ նեղութիւններով պաշարուած էի.

Երբ շփոթի մաքնուած՝ խորիեցայ, թէ մերժուեցայ ես Ասպուածոյ ներկայութենէն:

Սակայն դուն, Տէր, իմ աղօթիս ձայնը լսեցիր երբ քեզի օգնութեան կանչեցի:

Տէրը սիրեցէք, դուք՝ բոլորդ, որ անոր նուիրուած էք,

որովհեքեւ Տէրը կը պահէ անոնք՝ որոնք իրեն հաւաքարիմ են,

եւ արժանին կը հավուցանէ ամբարփաւաններուն:

Օն քաջ եղէք ու զօրացէք, դուք՝ բոլորդ ու մեր յոյսը Տիրոց վրայ դրած էք:

ՎԱՏԱՀՈՒԹԵՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՐԱՅ

Ամբողջական վսպահութեան արդայայդութիւն մըն է, որ Դաւիթ կը ներկայացնէ այս աղօթքի ճամբով: Կրկնութեան գնով թէկուզ, իր վսպահութիւնը Ասպուծոյ վրայ, Անոր ապահնած միակ պաշփանն ու ապասպանարանը: Ապաւէն, ամրոց, փրկութիւն, առաջնորդ, պշապան: Ամենապես, նոյնիսկ գաղփուկ տեղեր, գաղփուկ ձեւով թակարդ լարուած զիփ ու կը տեսնէ: Ամբողջութեամբ Ասպուծոյ վսպահած, հոգին Անոր ձեռքերուն մէջ: Քրիստոսի վերջին բառերու խաչափայփին վրայ արդասանուած հոգին ձեռքերուդ մէջ կ'աւանդեմ: Այս բոլորը Ասպուծոյ սիրոյն արդայայդութիւնն են, եւ գուած խոսքումին համածայն ազաքեց իր թշնամիներէն, եւ դարձեալ ուրքի կանգնեցուց:

Դաւիթ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս նեղութիւնն ու վառապանքը կրնան մարդուս ացքերը փկարացնել, ինչպէս նաև հոգին ու մարմինը: Կը նշանակէ, նեղութիւնն ու դրսմութիւնը երբ բաւականին ծանր ճնշեն, մեր տեսողութիւնը, այսինքն՝ հեռու տեսնելու կարողութիւնը, վսպահութիւն իմաստով, գալիքին յոյսը ունենալու իմաստով կը սկսին մեր ացքի տեսողութիւնը վկարանալու, հոգին դիմուլու, եւ հոգիի դիմութիւնը մարմին վրայ ազդելու: Ալ կը յոգնի մարմինը, ուկորները կը սկսին փփելու: Միշտ այս բոլորը չեն յիշեցներ Քրիստոսի վիճակը, երբ կրած անիրաւութիւնները, ոչ միայն թշնամիներէն, այլ նոյնիսկ իր դրացիները, այսինքն՝ իրենները, երբ սկսան զինք նախաքել, եւ բոլորն ալ զինք մոռցան, կարծես մեռած ըլլար, փշրուած ամանի մեր պէս: Շաբեր կը բամբասեն, վախը չորս կորմ պարած, մարտիկ իրարու հետ կը միարանին, օծեալին դէմ, եւ կը ծրագրեն ինչպէս մէջքերէն վերցնեն, այսինքն՝ սպաննեն:

Դարձեալ վսպահութեան աղօթք, մանաւանդ՝ ինչ ալ պարակի, բայց Տէրը այնապիս մեծ բարիք մը վերապահած է, իր երկիխը ունեցողներուն, եւ այդ բարիքը ցոյց ակիքի վայ բոլոր մարդոց դիմաց: Այդ բարիքը յարութեան բարիքն է, այդ բարիքը յափենական կեանքի յառանգութեան բարիքն է, այդ բարիքը վերջին դարասպանի օրուան պարակելիք բոլորին դիմաց կարարուելիք բարիքն է, որուն նախաճաշակը, եւ որուն երախայրիքը Քրիստոս հնք ցոյց դուռաւ իր իսկ յարութեամբ:

Այս բոլորը ուրիշ բան չեն, եւ այլ կերպ չի բացաբրուիք եթէ ոչ որպէս Ասպուծոյ սէրը: Ասպուծոյ սէրը ոչ խօսքով արդայայդուած, այլ՝ գործով: Երբ նեղութեամբ պաշարուած, շիոթի մաքնուած, կարծելով թէ մերժուած է Ասպուծոյ ներկայութենէն, սակայն Ասպուծ լսեց աղօթքի ծայնը երբ օգնութեան կանչեց, եւ ոչ թէ միայն լսեց, այլ Ան իր սէրը ցոյց դուռաւ, զայն յարուցանելով մեռելներէն: Նոյնպէս ալ, Պողոս Առաքեալ պիտի ըստ: «Նաև վերջին ժամանակներուն մեզի ցոյց դալու նոյն այդ սէրը»: Ահա վերջին կոչը, «Միրեցէր Տէրը», Յովհաննէս Առաքեալի բառերով, այն նոյն սիրով որ Տէրի հնք մեզ սիրեց, իր կեանքը դալով մեզի համար: Ուրեմն քաջ եղէք, զօրացէք, դուք որ Անոր ապահնած էք: Նոյն Քրիստոսի խօսքերն են, «Քաջ եղէք, մի վախնաք, ես յաղթեցի աշխարհին»:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց ալքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարսն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարի,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

Եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ իմաց բազմամեղիս: